

Og jeg vil da også gerne kvittere for ministerens åbenhed; den er jeg meget glad for, for så er der da en chance for, at vi kan nå frem til noget, som er fornuftigt.

Så var der lige ministerens bemærkning om, at jeg bekymrer mig om det her tilsyn med holdingselskaberne, som jeg ikke kan acceptere, hvis det er nødvendigt for dem at kunne få oplysningerne for at føre tilsynet.

Og så har jeg også bekymret mig om det store kollaps i sektoren, for det var netop det, der var formålet, at undgå det, og det forstår jeg da så udmærket. Jeg sagde vist også i mit første indlæg, at hvis det her er nødvendigt, vil jeg hellere undvære holdingselskaberne. Så siger ministeren: Jamen vi kan ikke komme af med de koncerner igen.

Det kan vi måske ikke. Men hvis ikke vi kan få nogle tilfredsstillende tilsyn, der kan sikre indskydernes penge osv., må vi jo stramme soliditetskravene til de holdingselskaber op. Der ved jeg også, at det selvfølgelig forringer konkurrenceevnen. Men det må bare være betingelsen: Hvis ikke man gør det på andre måder, må man gøre det strengere, for vi skal have et effektivt og godt tilsyn.

Og så var der det om formkrav for samtykke, at det er de samme. Det må jeg indrømme at jeg såmænd heller ikke har konstateret at det var. Men man må jo så konstatere, at det med samtykkekravet eller samtykkeformen her bliver mere aktuelt, for her bliver det altså nødvendigt for sektoren ganske ofte at bede om samtykke. Det har jo ikke været helt så almindeligt – så vidt jeg er bekendt med det i hvert fald – som det bliver efter det her. Så det ændrer da lidt ved betingelserne i hvert fald.

Og så var der fru Pia Larsens filosofering: om ikke det egentlig kunne være til gavn for de små det her.

Beklager, nu er det altid svært at spå om fremtiden, det ved jeg, men jeg tror det ikke. De store vil desværre kunne konkurrere på prisen, og de får deres konkurrenceevne styrket, som Finansrådet jo også selv gør opmærksom på, igennem det her. Og de små pengeinstitutter har ikke samme udnyttelse af deres likviditetsoverskud osv. Og en hel masse af de gode forretninger, som de store kan lave, kan de små ikke lave. De går glip af nogle forretninger, og derfor kan de ikke konkurrere. Og da er vi bare sådan, at selv om vi egentlig har sympati for de små, så handler vi hos de store. Sådan er vi kunder desværre generelt set. Så selv om jeg

kunne ønske, det var sådan, så tror jeg ikke, det er sådan.

Kirsten Jacobsen (FRI):

Jeg vil da også gerne takke ministeren for, at ministeren synes, en høring på området er en god idé. Det er vi jo nogle der har foreslået i snart sagt rigtig mange år, men bedre sent end aldrig. Behovet er i hvert fald til stede.

Jeg tror ikke rigtig, at hverken eksperter på området eller aktører på markedet eller ministerens embedsmænd, hvis de skal være helt ærlige over for sig selv, tør påstå, at de har det fulde overblik over det her område.

Og det er altså nødvendigt, at vi som lovgivere i hvert fald får et bedre overblik end det, vi har nu, sådan at man ved, hvad det er for nogle skruer, man skal skrue på, og at man ikke får nogle fejl ved, at man kommer til at skrue på en skrue i et hjørne, og så opstår der noget henne i den anden ende af motoren. Så tak for det!

Men det havde måske også nok været bedre, synes jeg, hvis vi havde fået høringen i umiddelbar forlængelse af ministerens rapport. Det var jo sådan set det, jeg i hvert fald erindrede at vi ligesom fik lovning på: at når rapporten nu kom, så ville det være en god idé at få en politisk drøftelse, inden forslaget kom, men der gik jo kun 3 uger, så var det her forslag jo ude til høring. Og det er derfor, vi har den her meget markante debat. Den kunne måske have været afslebet, hvis man havde taget fat i de politiske dele noget før.

Og så forstod jeg altså ikke rigtig ministeren, når det drejede sig om udtalelserne om Finanstilsynets behov for retskendelser. Jeg synes, at ministeren sagde noget om, at det ville være noget helt nyt, hvis det var sådan, at Finanstilsynet skulle have en retskendelse, hver gang det skulle undersøge noget, og det ville belaste domstolene.

Nu er det jo sådan, at Finanstilsynet på sine tilsynsbesøg kan undersøge hvad som helst; jeg mener i hvert fald, det har ret til at få en hvilken som helst oplysning, det ønsker. Det, som det ikke har lov til uden retskendelse, er at foretage en ransagning, og det mener jeg heller ikke det skal have. Man skal ikke kunne sige, at man vil have det hele på bordet i løbet af 5 minutter.

Så vil jeg også godt sige til ministeren, at jeg er enig i, at ansvaret for, at man overholder den lovgivning, vi har vedtaget herinde, jo selvfølgelig ligger hos selskaberne, hos selskabernes bestyrelse og ledelse i øvrigt. Men jeg vil gerne